

Referaten uit andere Tijdschriften

onder leiding van

F. DUYVENSZ, Keizersgracht 664, Amsterdam.

DEUTSCHE MONATSSCHRIFT FÜR ZAHNHEILKUNDE.

April 1912.

Hauptmeyer: „Zur medikamentösen Therapie der chronischen Wurzelhautentzündung mit besonderer Berücksichtigung der röntgenologischen Befunde vor und nach der Behandlung.“ Mit 3 Tafeln.

De medicamenteuze behandeling is geïndiceerd in alle gevallen, waar de Röntgenphoto ons geen belangrijke structuurveranderingen aan den tand zelf en in het periapicale weefsel toont; de klinische symptomen een afwachtende houding toelaten en de alveole door het wortelkanaal te bereiken is, of er toegang te maken is.

Hoe nu de behandeling van het wortelkanaal uit te voltrekken? H. geeft A d o l f W i t z e l s methode aan. Klinisch heeft men volgens deze methode resultaat, maar de vraag is, wat ons de Röntgensphoto toont en wat er van de pasta is geworden. H. constateerde op enkele uitzonderingen na ook röntgenologisch de genezing. De pasta kan in kleine vlokjes in het gezonde weefsel worden ingebed, in grotere hoeveelheden wordt zij als „Fremdkorper” langzaam verteerd of na acute ontstekingsverschijnselen uitgestooten. Conclusie voor de praktijk: grotere hoeveelheden pasta moet

men niet doorpersen, kleine stukjes daarentegen zijn onschadelijk.

In de 3 tafels zijn 25 Röntgen-afbeeldingen opgenomen, welke Hauptmeyer's bevindingen typisch illustreeren.

Trömmner: „Zahn- und Nervenleiden in ihrem Zusammenhang.“

Afwijkingen der tanden van het normale kunnen voor het zenuwstelsel in drieërlei zin van beteekenis zijn:

1°. als symptomen of aanwijzingen van aan de afwijking ten gronde liggende neurotische of neuropathische toestanden.

2°. als directe oorzaak van zenuwlijden;

3°. als gevolg daarvan.

T. gaat een voor een deze punten na. Hij vindt dan, dat asymmetrieën en verschuivingen der tandkiemen verband houden met degeneratie, terwijl intusschen een dergelijk verband tusschen karies en degeneratie niet is aangetoond,

Tandziekten als oorzaak van zenuwlijden: bij kinderen met het doorbreken der tanden ziet men wel niet alle vroeger daaraan toegeschreven ziekten optreden, maar toch is een invloed op het zenuwstelsel nu en dan te constateeren.

Duidelijker is ons het verband tusschen tandziekten en trigeminus neuralgiën. In $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{5}$ van alle gevallen van trigeminus-neuralgie is als oorzaak een tand aan te wijzen. Verder komt voor: Trismus na tandoperaties, ook hysterische onmachten en aanvallen.

Bij tabes dorsalis ziet men dikwijls dat de tanden uitvallen, hetgeen soms gepaard gaat met een sterke fragiliteit der onderkaak. (fracturen).

Zielinsky: „Die Berechtigung orthodontischer Eingriffe vom Standpunkte der Hygiene.“

Z. vat zijn meeningen aan het slot van zijn artikel zelf samen in 9 punten, die wij hier laten volgen:

„Die wahre Berechtigung zur Inangriffnahme orthodontischer Operationen ist gegeben:

„1. Wenn die Stellung der Zähne auf den Wohllaut der

„Sprache ungünstig einwirkt, bezw. wenn die an der Hervor-
„rufung der Sprachlaute beteiligten Organe (Zunge, Lippe)
„bei längerer Inanspruchnahme zu schnell ermüden, dadurch
„daz diese Körperteile an die vorragenden Zähne ständig
„anstoszen.

„2. Bei Respirationstörungen, welche bedingt sind,
„vorzugsweise durch einen zu engen Oberkiefer sc. zu
„schmalen Nasenboden, bezw. in solchen Fällen bei denen
„durch frühzeitige Gaumendehnung einem späteren rhino-
„logischen oder otologischen Eingriff begegnet werden kann.

„3. Wenn die Stellung der oberen Frontzähne resp. des
„Oberkiefers eine so prognathe ist, und zudem der Unter-
„kiefer zurücksteht, daz hierdurch ein Lippenschlusz zur
„Unmöglichkeit wird; das Individuum also durch die Zahn-
„oder Kieferstellung zur Mundatmung gezwungen wird.

„4. In Fällen, bei welchen ein tiefer Einbisz der unteren
„Frontzähne in die Gaumenschleimhaut, oder selbst ein
„zu starker gegenseitiger Deckbisz (oder Ueberbisz) der
„Frontzähne die Weichteile (Gaumenschleimhaut, Zahn-
„fleisch) derart irritiert oder verletzt, daz das Individuum
„nur unter Schmerzen und öfteren Blutungen seine Nahrung
„bearbeiten kann.

„5. Wenn durch kreuzweises Ineinandergreifen der
„Frontzähne eine Mahlbewegung dem Unterkiefer un-
„möglich gemacht ist, das Kiefergelenk also nur eine
„Scharnierbewegung ausführen kann.

„6. Wenn durch Uebergreifen der unteren Zahnreihe
„über die obere in jugendlichem Alter eine Fixierung des
„Unterkiefers durch die natürliche Artikulation, d. h. den
„überragenden oberen Zahnbogen nicht zustande kommen
„kann, und infolgedessen der Unterkiefer allmählich einem
„unnatürlichen Längenwachstum unterliegt oder sich als
„Folge eines zu losen Zusammenbisses ein Schlottergelenk
„ausbildet.

„7. In Fällen sogenannten offenen Bisses — meist
„zurückzuführen auf eine rachitische Verbiegung oder

„Verlagerung des Unterkiefers — welche Deformität die „betreffenden Individuen sowohl hinsichtlich der Respiration „als auch des Kauvermögens als körperlich minderwertig „erscheinen lässt („Kieferkrüppel“).

„8. Wenn die Stellung des Milchgebisses zu einer Zeit, „wo die bleibenden Zähne an die Stelle der temporären „Zähne treten sollen, Anzeichen dafür bietet, dass die zum „Teil breiter angelegten Ersatzzähne einen nicht genügend „groszen Raum zu einer regelmässigen Anordnung finden „werden.

„9. Wenn durch zu frühe Extraktion von Milchzähnen „und Zusammenrücken der Nachbarzähne dem bleibenden „Zahne der Durchbruch an richtiger Stelle erschwert oder „unmöglich gemacht ist.“

In alle andere gevallen meent Z. een altijd nogal veel van de krachten van den patiënt vergende behandeling als tegen diens belang te moeten verwerpen.

Rosenstein. „Zur Klinik der Kieferzysten.“ Is reeds gerefereerd bij het Maart-artikel.

Port. „Schwarzfärbung der Zähne durch übermangansaures Kali.“

Een geval van (behalve linguaal) totaal zwart kleuren der tanden door het in substantie aanwenden van permangalicus. Het tandvleesch is ontstoken; met puimsteen is de verkleuring weg te nemen.

Proell. „Ueber die Vorzüge der Zelloidin-Trockeneinbettung nach Wolfrum, für zahnhistologische Zwecke.“

De hoofdvoordeelen dezer methode (het inbedden voor histologische doeleinden in celloïdine in combinatie met cederolie door Proell in dit artikel nauwkeurig aangegeven) bestaan in het droog bewaren der blokken en de gelijkmatige hardheid van het celloïdine, waardoor men „Serienschnitte“ tot 10 μ kan maken. Oriëntering is zeer vergemakkelijkt, doordat het celloïdine en het tandbeen doorschijnend worden; bovendien scheuren de aldus ver-

kregen „Schnitte” niet zoo gemakkelijk. P. geeft na zijn beschrijving van deze methode eenige wenken, die tot het welslagen der praeparaten kunnen bijdragen en beveelt de manier van inbedden zeer aan.

G a s s m a n n. „*Zur Indikation der Redressement forcé*”.

Aan de hand van twee gevallen, waar met succes redressement forcé werd toegepast, spreekt G. de stelling uit, dat, waar door kwetsing van de slijmhuud men gedwongen is *snel* te handelen, redressement forcé is geïndiceerd.

Boekbesprekingen:

S c h r ö d e r: Handbuch der zahnärztlich-chirurgischen Verbände und Prothesen.

W i l l i g e r. Zahnärztliche Chirurgie.

W a l k h o f f. Neue Untersuchungen über die menschliche Kinnbildung.

Uittreksels, korte mededeelingen.

U. B.—L.